

Episcopul Keith B. McMullin,
al doilea consilier în Episcopatul prezidențial

Drumul datoriei noastre

*Datoria nu impune perfecțiune, însă impune sârguință.
Nu ceea ce este voie este simplu, ci ceea ce este virtuos.*

Aceasta este o lume tulbură. Dezacordul și dezastrul sunt pretutindeni. Pare-se câteodată că, parcă, însăși omenirea este amenințată.

Prevestind zilele noastre, Domnul a spus: „Cerurile se vor cutremura, și, de asemenea, pământul; și suferință mare va fi printre copiii oamenilor, *dar Eu Îmi voi apăra poporul Meu*”¹. Trebuie să fim foarte liniștiți datorită acestei promisiuni.

Deși dezastrul distruge în totalitate „rutina vieților noastre”², ele nu trebuie să ne lase viețile zdruncinate pentru totdeauna. Ele pot să „[ne] ațâțe... amintirea”³, „să [ne trezească] simțul datoriei [noastre] față de Dumnezeu”⁴, și să ne mențină „pe drumul datoriei [noastre]”⁵.

În Olanda, în timpul celui de al Doilea Război Mondial, familia Casper ten Boom își folosea casa ca ascunzătoare pentru cei urmăriți de naziști. Acesta era modul lor de a trăi conform credinței lor creștine. Patru membri ai familiei și-au pierdut viața pentru că au oferit acest refugiu. Corrie ten Boom și sora ei, Betsie, au petrecut luni groaznice în degradantul lagăr de concentrare Ravensbrück. Betsie a murit acolo – Corrie a supraviețuit.

În Ravensbrück, Corrie și Betsie au învățat că Dumnezeu ne ajută să iertăm. După război, Corrie era hotărâtă să împărtășească acest mesaj. Odată, ea tocmai vorbise cu un grup de oameni în Germania care sufereau de pe urma distrugerilor lăsate de război. Mesajul ei era: „Dumnezeu iartă”. În momentul acela, credința lui Corrie ten Boom a adus cu sine binecuvântarea.

Un bărbat s-a apropiat de ea. Ea l-a recunoscut ca fiind unul dintre cei mai duri gardieni din lagăr. „Ai menționat despre Ravensbrück în discuția ta”, a

spus el. „Am fost gardian acolo... Dar, după acea perioadă... am devenit creștin”. El a explicat că a căutat iertare de la Dumnezeu pentru lucrurile nemiiloase ce le făcuse. El a întins mâna și a întrebat: „Vrei să mă ierți?”.

Apoi, Corrie ten Boom a spus:

„Nu au trecut multe secunde cât a stat el acolo – cu mâna întinsă – dar mie mi-au părut a fi ore, confruntându-mă cu cel mai dificil lucru pe care a trebuit să-l fac vreodată[...]

Mesajul că Dumnezeu iartă are o... condiție: ca noi să-i iertăm pe cei care ne-au rănit[...]

Mă rugam, în sinea mea: «Ajută-Mă! Îmi pot ridica mâna. Pot face măcar atât. Tu, Dumnezeule, trebuie să-mi dai sentimentul de a ierta».

Cu o expresie rigidă și în mod mecanic mi-am întins mâna spre cea care îmi era întinsă. Făcând acest pas, s-a produs un lucru incredibil. Fiorul a început din umărul meu, a trecut prin brațul meu și s-a împrăștiat în mâinile noastre înfrățite. Apoi, acea căldură vindecătoare părea că îmi inundă întreaga ființă, dându-mi lacrimi în ochi.

«Te iert, frate», am zis plângând, «din toată inima».

O lungă bucată de vreme ne-am strâns mâna, fostul gardian și fosta prizonieră. Nu știusem niciodată că dragostea lui Dumnezeu este așa de intensă cum am simțit atunci”⁶.

În cazul celor care evită răul și duc o viață bună, care se străduiesc pentru a avea o zi mai bună și țin poruncile lui Dumnezeu, lucrurile se pot îmbunătăți chiar și în momente tragice. Salvatorul ne-a arătat calea. Începând cu Ghetsimani, pe cruce și din mormânt, El S-a ridicat triumfător, aducând viață și speranță nouă tuturor. El ne poruncește: „Vino și urmează-Mă”⁷.

Președintele Thomas S. Monson ne-a sfătuit: „Dacă vrem să mergem cu capul sus, trebuie să ne aducem

contribuția asupra vieții. Dacă vrem să ne împlinim destinul și să ne întoarcem să trăim alături de Tatăl nostru din Cer, noi trebuie să ținem poruncile Sale și să ne modelăm viața după cea a Salvatorului. Făcând astfel, nu numai că ne vom realiza țelul de a avea viața veșnică, dar vom lăsa această lume mai bogată și mai bună decât ar fi fost dacă nu am fi trăit și îndeplinit îndatoririle noastre⁸.

În Biblie găsim aceste cuvinte inspirate: „Să ascultăm dar încheierea tuturor învățăturilor: Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om⁹”.

Ce este acest lucru numit datorie?

Datoria despre care vorbesc este ceea ce se așteaptă din partea noastră să facem și să fim. Este un imperativ moral ca persoanele și comunitățile să pună în valoare ceea ce este drept, adevărat și onorabil. Datoria nu impune perfecțiune, însă impune sărguință. Nu ceea ce este voie este simplu, ci ceea ce este virtuos. Ea nu este rezervată pentru cei puternici sau care dețin poziții înalte, ci, în schimb, datoria se bazează pe temelia unei responsabilități, integrități și a unui curaj personale. A îndeplini datoria față de cineva este o manifestare a credinței cuiva.

Președintele Monson a spus despre

acest lucru: „Îndrăgesc și prețuiesc nobilul cuvânt *datorie*”¹⁰. Pentru membrii Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, calea și datoria noastră este de a ne păstra legămintele în viața de zi cu zi.

Față de cine și față de ce suntem îndatorați?

În primul rând, datoria noastră este față de Dumnezeu, Tatăl nostru Veșnic. El este autorul planului salvării, „Creatorul cerului și al pământului”, Creatorul lui Adam și al Evei¹¹. El este fântâna adevărului¹², personificarea dragostei¹³ și motivul pentru care există mântuire datorită lui Hristos¹⁴.

Președintele Joseph F. Smith a spus: „Tot ce avem provine de la [Dumnezeu]... Noi înșine suntem doar o bucată de lut fără viață. Viața, inteligența, înțelepciunea, judecata, puterea de a gândi, toate sunt darurile lui Dumnezeu pentru copiii Omului. El ne oferă putere fizică, precum și putere mintală... Trebuie să-L cinstim pe Dumnezeu prin inteligența noastră, cu puterea noastră, prin puterea noastră de a înțelege, cu înțelepciunea noastră și cu toată puterea de care dispunem. Trebuie să căutăm să facem bine în această lume. Aceasta este datoria noastră”¹⁵.

O persoană nu își poate îndeplini

datoria față de Dumnezeu Tatăl fără a-și face datoria față de Fiul lui Dumnezeu, Domnul Isus Hristos. A venera pe Unul, impune reverență față de Celălalt, căci Tatăl a spus că Hristos este singurul prin care și în al cărui singur nume cineva poate să-și îndeplinească în întregime această datorie¹⁶. El este exemplul nostru, Mântuitorul nostru și Regele nostru.

Când bărbații, femeile, băieții și fetele își fac datoria față de Dumnezeu, ei se simt îndemnați să-și facă datoria unul față de celălalt, față de familiile lor, față de Biserica lor și față de țara lor, față de toate lucrurile care le sunt lăsate în grijă. Lor li se cere prin această datorie să-și îmbunătățească talentele și să respecte legea, să fie oameni buni. Ei devin umili, supuși și blajini, gata de a răspunde la ruga altora. Cumpătarea învinge indulgența, supunerea îndrumă sărguința lor. Pacea vine asupra lor. Cetățenii devin loiali, comunitățile devin binevoitoare, iar vecinii devin prietenoși. Dumnezeu Cerului este mulțumit, pe pământ este pace, iar această lume devine un loc mai bun¹⁷.

Cum știm noi drumul datoriei noastre pe timp de criză?

Ne rugăm! Aceasta este cea mai sigură cale ca cineva să primească

cunoaștere, este legătura vieții oricui cu divinitatea. Apostolul Petru a spus: „Ochii Domnului sunt peste cei neprihăniți, și urechile Lui iau aminte la rugăciunile lor”¹⁸.

Rugăciunea umilă, sinceră și inspirată pune la dispoziția fiecăruia dintre noi îndrumarea divină de care avem nevoie urgent. Brigham Young ne-a sfătuit: „În unele momente, oamenii sunt încurcați și plini de griji și probleme... totuși, judecata noastră ne învață că *este de datoria noastră să ne rugăm*”¹⁹.

Isus ne-a învățat:

„Trebuie să vegheați și să vă rugați întotdeauna, ca să nu fiți duși în ispită[...]

De aceea, voi trebuie întotdeauna să vă rugați la Tatăl în numele Meu...

Rugați-vă în familiile voastre la Tatăl, întotdeauna în numele Meu, pentru ca nevestele și copiii voștri să poată fi binecuvântați”²⁰.

Ca rugăciunile să fie eficiente, ele trebuie să fie în armonie cu planul

cerului. Rugăciunea cu credință dă roade când există o astfel de armonie, iar această armonie există atunci când rugăciunile sunt inspirate de Duhul Sfânt. Spiritul arată cum ar trebui să fie cerințele noastre²¹. Fără această îndrumare inspirată, noi avem înclinația de a „[cere] rău”²², de a căuta numai voia noastră, nu „voia Lui”²³. Este la fel de important să fim îndrumați de Duhul Sfânt în timp ce ne rugăm, tot așa cum este important să fim luminați de același Spirit în timp ce primim un răspuns la rugăciune. O astfel de rugăciune aduce cu sine binecuvântările cerului deoarece Tatăl nostru „știe de ce [avem] trebuință, mai înainte ca să-I [cerem noi]”²⁴ și El răspunde fiecărei rugăciuni sincere. În cele din urmă, Tatăl și Fiul promit: „Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți, și vi se va deschide”²⁵.

Îmi depun mărturia că drumul datoriei noastre este marcat clar printr-o credință și încredere nedespărțite în

Dumnezeu, Tatăl Veșnic, și în Fiul Său, Isus Hristos, și în puterea rugăciunii. Acest drum trebuie străbătut de toți copiii lui Dumnezeu care îl iubesc și doresc să țină poruncile Lui. În cazul tinerilor, acest drum duce la realizarea și pregătirea personală; în cazul adulților, duce la o credință reînnoită și la luarea deciziilor; în cazul generației mai în vârstă, duce la speranță și îndurare în neprihănire până la sfârșit. Ea îl echipează pe fiecare călător cu puterea Domnului, îl protejează de relele zilnice și îl înzestreaază cu acea cunoaștere că „încheierea tuturor învățăturilor [este de a te teme] de Dumnezeu și [de a păzi] poruncile Lui. *Aceasta este datoria oricărui om*”²⁶. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Moise 7:61; subliniere adăugată.
2. Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, a 5-a ed. (1939), p. 156.
3. Mosia 1:17.
4. Alma 7:22.
5. Helaman 15:5.
6. Corrie ten Boom, *Tramp for the Lord* (1974), p. 54-55.
7. Luca 18:22.
8. Thomas S. Monson, folosit cu permisiunea autorului.
9. Eclesiastul 12:13; subliniere adăugată.
10. Thomas S. Monson, „Duty Calls”, *Ensign*, mai 1996, p. 43.
11. Vezi Doctrină și legăminte 20:17-19.
12. Vezi Doctrină și legăminte 93:36.
13. Vezi 1 Ioan 4:8.
14. Vezi Ioan 3:16; Helaman 5:10-11.
15. Joseph F. Smith, în Conference Report, oct. 1899, p. 70; subliniere adăugată.
16. Vezi Moroni 10:32-33; Doctrină și legăminte 59:5.
17. Vezi Alma 7:23, 27.
18. 1 Petru 3:12.
19. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), p. 45; subliniere adăugată.
20. 3 Nefi 18:18-19, 21.
21. Vezi Doctrină și legăminte 50:29-30.
22. Iacov 4:3.
23. Matei 6:10.
24. Matei 6:8.
25. Matei 7:7; vezi, de asemenea, Joseph Smith Translation, Matei 7:12-13, în Bible appendix.
26. Eclesiastul 12:13; subliniere adăugată.

